Willibrord
Magazine

In dit nummer:

Het geschenk van de priesterwijding, paus Leo XIV over kerkelijke vernieuwing, pelgrimstocht naar Rome en meer....

Tijdschrift voor de gebedskring en vrienden van het Grootseminarie St. Willibrord

Nummer 3 • Jaargang 27
Zomer 2025

k n

Blijf bij | Abonneer u op KN Online

- ✓ Onbeperkt alle artikelen lezen op **KN.nl**
- ✓ Het laatste katholieke nieuws als eerste lezen
- ✓ Volop verdieping, inspiratie en achtergronden
- ✓ Lage kosten, eenvoudig online opzegbaar

Interesse? | Ga naar **kn.nl/abonnementen**

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

035 6946350
info@deboog.nl
www.deboog.nl

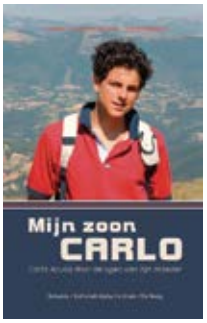

Mijn zoon Carlo - Een moeder deelt herinneringen over haar zoon die heiligverklaard wordt. Terugkijkend herkent ze hoe haar zoon, zo jong als hij was, het geloof beleefde. Het valt haar op dat hij anderen, ook haar, wijze raad gaf. Het drama van zijn kort sterfbed werd een 'akte van geloof'. Had Carlo niet gesproken over 'een snelweg naar de Hemel'?

Antonia Salzano Acutis - Paolo Rodari, 385 blz. 19,90

Waartoe dient de Mis? Over Eucharistie en christelijk leven? - Een eigentijdse uitleg van de Mis voor gelovigen en zoekers om het mysterie van een ritueel dat zo oud is als het christendom te (her)ontdekken.

Lluís Carreras del Rincón, 130 blz. 12,50

Voor meer informatie over boeken van de Boog:
www.deboog-uitgeverij.nl - info@deboog.nl - 035-6946350

Notariskantoor Voorhout

Eerlijk advies, toegankelijk voor iedereen.

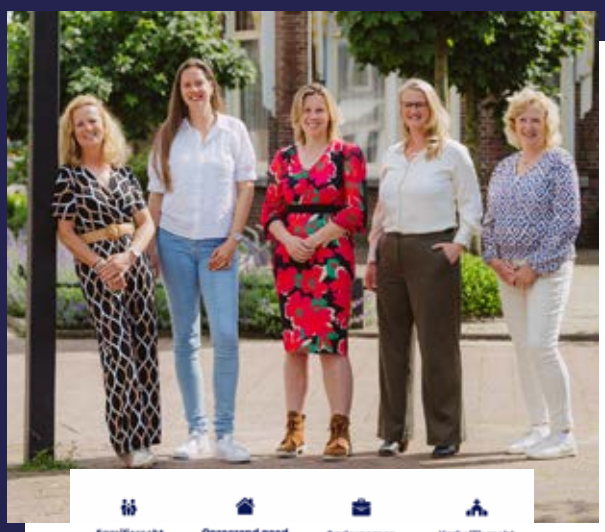

www.notariskantoorvoorhout.nl
Herenstraat 49, 2215 KE Voorhout | 0252-215573

administraties

MTL Administraties

Ondersteunt en helpt ondernemers met de boekhouding in het MKB

- Het inboeken van de administratie
- (eventueel) debiteurenbeheer
- Aangifte omzetbelasting
- Jaarrekening opstellen
- Aangifte inkomstenbelasting

Tevens kunnen wij de loonadministratie voor u verzorgen.

MTL Administraties
Postbus 1343 • 1500 AH • Zaandam
Telefoon: 06 26 298 001
Email: info@mtladministraties.nl

Actie:
Op vertoon van deze advertentie ontvangt u **10% korting** op uw eerste factuur.

Grootseminarie
St.Willibrord
Bisdom Haarlem-
Amsterdam

Inhoud

Nummer 3 • Jaargang 27
Zomer 2025

3
Woord van de rector
Vrede zij u!

4
Op bedevaart naar Rome

5
Het mooiste geschenk: de priesterwijding

6
De vreugde van het geloof doorgeven
Interview met seminarie-docent
pastoor Van Vliet

7
Familiedag op het seminarie

9
Een Kerk die luistert en liefheeft
Vernieuwing volgens paus Leo XIV

11
Het Heilig Hart van Jezus

12
Hart voor de Eucharistie
Interview met lid van de gebedskring

Foto's voorzijde
Links: De nieuwe paus Leo XIV
(foto: ©Ramon Mangold/Katholiekleven.nl)
Rechts: Dino Deltin die in juni Deo Volente
priester wordt gewijd

Woord van de rector

Door rector J. de Wit

Vrede zij u!

Dit waren de eerste woorden van onze nieuwe paus Leo XIV op het balkon van de Sint Pieter na de keuze van hem tot paus. Het waren ook de eerste woorden van Jezus toen Hij verscheen aan zijn leerlingen in de zaal van het laatste avondmaal na de verrijzenis: vrede zij u! Op dit moment van mijn schrijven kijken we uit naar de priesterwijding van Dino Deltin op zaterdag 14 juni. Wat een genade dat God ons, Deo Volente, weer een nieuwe priester schenkt voor ons bisdom. Ook Dino spreekt de woorden 'vrede zij u' tot de mensen in de kerk van Wognum bij zijn eerste heilige Mis op zondag 15 juni. Natuurlijk, als diaken mocht hij al de vredesgroet overbrengen aan de mensen, maar nu als priester mag hij de bron van deze vrede present stellen: Jezus Christus zelf! Hij is de ware bron van de vrede en in de H. Mis komt Jezus op een bijzondere wijze in ons midden, breekt Hij door de deuren van ons hart en schenkt ons de Vrede. Een vrede die de wereld niet kent, vrede namelijk door de inwoning van Jezus en God de Vader in ons hart (Joh 14, 23-27). De Kerk kan niet zonder priesters, net zoals we als Kerk niet zonder paus kunnen. We danken God voor beiden, en de bisschoppen natuurlijk die leiding geven aan de lokale kerken. Maar Kerk ben je in eenheid, de eenheid van alle gedoopten in Christus. Een ieder is hierin belangrijk, ieder naar zijn of haar eigen roeping. Als Grootseminarie St. Willibrord hebben we dit jaar ook een hele belangrijke stap gezet naar meer eenheid: vanaf 1 september zal ons opleidingsinstituut St. Willibrord samengaan met de opleiding van het Grootseminarie Rolduc in Kerkrade en samen zullen we één nieuw opleidingsinstituut worden: Interdiocesaan Theologisch Instituut (ITI) Maria Moeder van de Kerk. Wat mooi! Dit opleidingsinstituut blijft verbonden met de Pauselijke Universiteit van Lateranen in Rome (PUL) en zal dan twee opleidingslocaties hebben: Kerkrade en Heiloo. En vier seminaries waar de seminaristen wonen en leven: Heiloo, Nieuwe Niedorp, Kerkrade en Cadier en Keer. In totaal gaat het dan om circa 33 seminaristen. We danken God voor deze stap naar een grotere eenheid, de eenheid die zo belangrijk is in de Kerk. *In Illo, uno unum*, is het motto van onze nieuwe paus, wat betekent "In de Ene zijn wij één." Veel dank voor uw gebed en steun en een heel gezegende zomer toegewenst!

Op bedevaart naar Rome

Op 24 april, om vijf uur 's ochtends, vertrokken de gemeenschappen van Heiloo en Nieuwe Niedorp op bedevaart naar Rome. Voor vertrek kwamen verslaggevers van *NOS Journaal* en *Nieuwsuur* naar het seminarie in Heiloo om te spreken over het overlijden van paus Franciscus op Tweede Paasdag. De rector en enkele seminaristen deelden hun gevoelens over de overleden paus en hun hoop voor de toekomst van de Kerk.

Door Christian Caberoy

Uitvaart van de paus

Op 26 april vertrokken we vroeg naar de uitvaart van paus Franciscus. Rond zes uur in de ochtend waren we al bij de Sint-Pietersbasiliek, waar het al druk was met pelgrims – leken, zusters en priesters. Om half tien begon het rozenkransgebed, gevolgd door de H. Mis om tien uur. De viering stond in het teken van het leven en de betekenis van paus Franciscus. De enorme opkomst toonde hoeveel mensen hem liefhadden.

Pelgrim in Rome

Samen met ongeveer duizend Nederlandse pelgrims vierden we meerdere H. Missen: in de Friezenkerk, de Sint-Pietersbasiliek, de Maria Maggiore en tot slot de uitzendingsviering in de Paulus buiten de muren. Het grote aantal Nederlandse pelgrims is een krachtig symbool van hoop voor de Kerk in Nederland – een teken dat de Kerk nog steeds leeft en blijft streven. Voor dit alles danken wij God. We bezochten de vier grote basilieken van Rome: de Sint-Pieter, de Sint-Jan van Lateranen, de Santa Maria Maggiore en de Sint-Paulus buiten de Muren. In elke basiliek gingen we door de Heilige Deur. Ondanks de drukte verliep alles goed, en het gaf een bijzonder gevoel van zegen. Na het bezoek aan de Sint-Jan van Lateranen beklommen we op onze knieën de Heilige Trappen (*Scala Sancta*)—een pijnlijke, maar ontroerende ervaring in verbondenheid met het lijden van Christus. We bezochten ook andere belangrijke kerken, zoals de Basilica di Santa Croce in Gerusalemme met relieken van het Ware Kruis en het *Titulus Crucis*, en de Santa Prassede, waar de zuil staat waaraan Jezus werd gegeseld. Een bijzondere ervaring was het bezoek aan de catacomben van Sint-Calixtus, waar ongeveer een half miljoen christenen zijn begraven, onder wie vele martelaren en zestien pausen. Ook de heilige Caecilia heeft hier lang begraven gelegen. We vierden daar een Heilige Mis – een indrukwekkend moment van geloof en herinnering aan de moed van de martelaren. We maakten ook tijd voor culturele uitstapjes. In Santa Marinella vierden we een Heilige Mis en genoten daarna van een heerlijke zeevruchtenlunch. We bezochten ook historische plekken zoals Ostia Antica, het Colosseum, het Pantheon, de Trevifontein en de Spaanse trappen. Het waren lange wandelingen, maar de schoonheid en geschiedenis maakten het de moeite waard. Naast de toeristische plekken konden we ook genieten van authentieke Italiaanse gerechten en van het verfrissende ijs – zeker een heerlijke beloning!

Dankbaar terug naar Nederland

Voor we terugkeerden naar Nederland, brachten we nog een bezoek aan Pisa. Daar bewonderden we de beroemde scheve toren en bezochten we de indrukwekkende kathedraal op het *Piazza dei Miracoli*: een prachtige afsluiting van onze pelgrimsreis! Een hoogtepunt van de bedevaart was de verbondenheid tussen de twee seminaries. Samen wandelen, praten en lachen bracht ons dichter bij elkaar. We leerden elkaar beter kennen en ervoeren echte broederschap. We zijn dankbaar voor Gods voorzienigheid, zichtbaar in de steun van velen—zowel financieel als in gebed. Wij willen ook de gastgezinnen in Piacenza bedanken die ons met grote zorg en gastvrijheid hebben ontvangen. Moge God u rijkelijk zegenen!

Buiten Rome bij opgravingen van Ostia Antica, de voormalige havenstad van Rome

Het mooiste geschenk: de priesterwijding

Na mijn diakenwijding in november keek ik meteen – wetende dat de priesterwijdingen in ons bisdom altijd plaatsvinden op de zaterdag na Pinksteren – eventjes naar de dag waarop mijn priesterwijding plaats zou vinden. Nee, dat kan toch niet. Het is op 14 juni. Mijn verjaardag! God is werkelijk vrijgevig. Met dat enthousiasme begon ik dan ook aan mijn diakenschap.

Door Dino Deltin

Het was 14 juni 1994 toen mijn oma en opa (de ouders van mijn vader) naar het ziekenhuis te Rijeka in Kroatië kwamen om hun pasgeboren kleinkind te zien. Het was bovendien de verjaardag van mijn oma – dus een dubbel feest. Op dat bijzondere moment van vreugde, dankbaarheid en gemengde emoties zei mijn moeder tegen haar: "Sorry Lidija (zo heette mijn oma), maar ik heb vandaag geen cadeautje voor je verjaardag kunnen regelen." Waarop mijn oma antwoordde: "Je had me geen mooier cadeau kunnen geven dan een kleinkind." Dertig jaar later, op diezelfde dag – 14 juni 2025 – ontvangt dat kleinkind het mooiste geschenk van God: de priesterwijding. Door de bisschop, mgr. Hendriks, werd ik voor mijn pastoraal jaar benoemd voor de regio Waterkant en voor de parochie Sint-Titus Brandsma in Medemblik, onder leiding van pastoor Alvaro. Samen met het pastorale team – bestaande uit pastoor in solidum Bert Glorie, kapelaan Josue en pastorale werkster Anne-Marie – mocht ik aan de slag gaan. Vanaf dag één voelde ik me zeer welkom, niet alleen bij het pastorale team, maar werkelijk bij alle parochianen. Het helpt zeker mee dat ik zelf afkomstig ben uit een klein dorpje in Kroatië. Ik voelde me dan ook meteen thuis in dorpen als Nibbixwoud, Wognum, De Goorn, en natuurlijk ook in Medemblik. Met pastoor Alvaro was ik dagelijks op pad: assisteren bij de H. Missen, bijeenkomsten in verschillende parochies, doop- en rouwgesprekken, bezoeken aan bejaardenhuizen, enzovoort. Op een gegeven moment zei hij: "Oké, nu heb je het geleerd, dus ga je gang. Tot ziens!" (Haha!) Maar het was inderdaad ongeveer zo. In het begin was ik onzeker, wat terughoudend en scrupuleus. Maar door het goede overleg en de begeleiding van pastoor Alvaro groeide mijn zelfvertrouwen stap voor stap, vooral bij mijn eerste rouw- en doopgesprekken, uitvaarten, doopsels en woord- en communievieringen.

Het was een intens leerproces. Ik kwam in aanraking met zoveel mensen, allerlei mentaliteiten, denkwijzen en situaties. Elke parochie is anders. Vaak vroeg ik me af: Hoe moet ik hierover denken? Wat moet ik hiermee doen? Moet ik reageren of zwijgen? Word ik eigenlijk wel begrepen in mijn preken? Hoe verwerk ik dan deze situatie innerlijk? En nog honderd andere vragen. Toch moet ik zeggen: de genade die ik bij mijn diakenwijding heb ontvangen, heeft me in deze periode gedragen. Ik heb me echt gesteund en vooruitgeduwd gevoeld door God.

Mijn eerste doopsel mocht ik op 28 december toedienen. Het besef dat door mijn toedoen dat kind nu een kind van God is geworden, vervulde mij met diepe dankbaarheid en vreugde.

In februari zijn we in de Titus-Brandsmaparochie te Medemblik gestart met het project voor de eerste heilige communie. Samen met de vrouwen van de werkgroep mocht ik twintig kinderen begeleiden op deze weg naar hun eerste communie. Het was een heel andere, maar prachtige ervaring – al zeker niet zonder uitdagingen. Tegelijkertijd heb ik drie oudere kinderen mogen voorbereiden op het doopsel. Ook zij deden samen met de rest van de communicantjes hun eerste heilige communie. Dus ook al worden – door een tekort aan parochianen, vrijwilligers en financiële middelen – sommige kerken in ons bisdom gesloten, en voel ik me daar soms door ontmoedigd: die kinderen en jongeren geven mij juist zoveel hoop, vreugde en motivatie om verder te gaan en altijd op God te vertrouwen. De Kerk leeft en groeit, omdat God de touwtjes in handen heeft. Ik kijk met grote blijdschap terug op mijn tijd als diaken. Ik heb het met volle teugen beleefd. Ik dank jullie allen voor jullie geestelijke en materiële steun. Een priester meer in ons bisdom is een vrucht van jullie gebed en inzet. Samen, met Gods hulp, verrichten we mooi werk in zijn wijngaard.

De vreugde van het geloof doorgeven

Interview met seminarie-docent pastoor Van Vliet

Pastoor dr. Kees van Vliet woont en werkt in het bisdom Rotterdam en is al jarenlang een trouwe en gewaardeerde docent van ons seminarie. Hij geeft onder andere les in Triniteitsleer, Ecclesiologie en Theologie van de Oecumene. In dit interview vertelt hij over een aantal wezenlijke aspecten van zijn priesterschap.

Door Richard Numan

Kunt u iets vertellen over uw roeping?

"Als kind zag ik hoe mijn moeder vreugde haalde uit haar katholieke geloof. Ik wilde priester worden om deze vreugde ook naar andere mensen te brengen. Hoewel beroepen als huisarts en geschiedenisdocent mij aanspraken, overwoog ik dat ik juist als priester veel voor mensen zou kunnen betekenen. Bij ziekte is immers geestelijke hulp minstens zo belangrijk en vanuit de theologie kan ik eveneens veel over de geschiedenis leren en mag ik dat weer aan anderen doorgeven".

U bent inmiddels ruim 40 jaar priester. Hoe kijkt u terug op deze jaren?

"Ik ervaar vooral een diepe onderstroom van vreugde en dankbaarheid. Inmiddels ben ik 69 jaar en het priesterschap heeft mijn leven zinvol gemaakt en een basis van continuïteit gegeven. Enkele jaren geleden kwam ik wel op een punt dat ik dacht: 'Wat is een passende woonvorm om mij te kunnen blijven inzetten, nu ik ouder begin te worden?' Alleen op een flat wonen wilde ik niet. Een plaats waar ik samen met anderen kan bidden vind ik belangrijk en die heb ik nu gevonden".

Kunt u iets vertellen over uw gebedsleven?

"Voor mij is het van belang dat ik het ritme van de dag kan onderbreken om echt tijd te maken voor God. Naast het bidden van de getijden, mediteer ik daarom dagelijks een kwartier over een evangelietekst. Niet zozeer om dat in een preek te gebruiken, maar puur om mijn hart voor Gods Woord open te stellen".

U doceert verschillende vakken en ik heb gemerkt dat u heel belezen bent. Vindt u dat priesters zich intellectueel moeten blijven vormen?

"Een dagdeel per week besteden aan een studie-onderwerp dat je aanspreekt lijkt mij zeker goed voor priesters. Maar wat ik ook belangrijk vind is dat ze goed voor hun lichaam zorgen. Beweging in de buitenlucht zorgt voor een gezonde geest in een gezond lichaam. Zelf doe ik elke zaterdagochtend aan sport bij een club en dat houdt mij fit. Wat ik verder wil aanraden is om regelmatig iets cultureels te doen, zoals een bezoek aan een museum of tentoonstelling. En houd als priester een dag in de week je agenda vrij, zodat je tijd overhoudt voor het contact met medebroeders, familie en vrienden."

Hoe ziet u de toekomst van de Kerk?

"Er zitten vele aspecten aan de huidige tijd. Het welvaarts-optimisme van de jaren '80 en '90 is doorgeprikt en we zien dat problematieken rondom klimaat, migratie en economie een grote rol spelen in de samenleving. De 'hubris' (= *Grieks voor overmoed*) is verdwenen en dat biedt kansen voor de Kerk. Veel mensen stellen zich weer open voor de boodschap van het evangelie. Alleen al in Frankrijk werden afgelopen paasnacht ruim 17.000 volwassen gedoopt, onder wie een groot aantal jongeren. De Kerk kan ook rust bieden in een tijd waarin veel mensen stress ervaren door mobieltjes en de invloed van internet. Drie belangrijke punten waar we in mijn visie als Kerk op moeten letten zijn: (a) trouw blijven aan het hart van de geloofstraditie; (b) reflectie op wat er in de wereld gebeurt en (c) openheid bieden aan mensen om datgene wat er in hen leeft uit te spreken. Op die manier kunnen we als Kerk van vitale betekenis blijven voor de samenleving."

Familiedag op het seminarie

Op zondag 25 mei hebben we op het seminarie een familiedag georganiseerd. Een dag waarop seminaristen hun familie en beste vrienden uitnodigen op het seminarie. In totaal waren er ruim veertig volwassenen en bijna tien kinderen die ons kwamen bezoeken.

Door Nico Vennik

Zondagochtend is normaal gesproken een dag waarop ik iets langer kan slapen, maar deze keer begon de dag eerder dan ik gewend was. We moesten namelijk nog het een en ander voorbereiden voordat de gasten zouden arriveren. U weet vast wel hoe dat gaat: alles netjes maken voor bezoek en op het laatste moment toch nog wat dingen veranderen omdat het dan nét iets beter is. We hadden gepland om om tien uur alles klaar te hebben, zodat we ruim op tijd zouden zijn: de gasten waren immers uitgenodigd vanaf half elf. Natuurlijk lukte dat niet helemaal. Een paar gasten die van ver kwamen, arriveerden iets eerder. Gelukkig waren zij bereid om ons nog even te helpen met de laatste voorbereidingen.

Het programma begon met een gezellig samenzijn, waarbij we konden genieten van een stukje cake en wat drinken. Toen iedereen aanwezig was, hebben de seminaristen hun gasten aan de groep voorgesteld. De meeste namen herken je dan al, want die zijn vaker voorbijgekomen in gesprekken aan tafel, bijvoorbeeld als we vertellen over onze weekendavonturen. Nu kunnen we er ook een gezicht bij plaatsen als we weer aan tafel spreken over onze families.

Vervolgens hebben we samen de H. Mis gevierd. Meestal zijn wij seminaristen in het weekend niet op het seminarie, dus gewoonlijk vieren we de zondagse Mis niet gezamenlijk als seminariegemeenschap. Het was daarom extra bijzonder om deze Mis samen met de hele gemeenschap, onze families en beste vrienden te kunnen vieren.

Na de Mis gingen we samen feestelijk lunchen. We hadden een potluck-lunch: iedereen had iets te eten meegenomen, en dit hebben we samen gedeeld. Door de vele nationaliteiten die vertegenwoordigd waren, was er een grote verscheidenheid aan gerechten. Zelf probeerde ik van zoveel mogelijk gerechten iets te proeven, maar er was eigenlijk te veel om van alles wat te nemen. Achteraf gezien was dat niet erg, want de volgende dag konden we nog van de restjes genieten, en zo heb ik alsnog de andere gerechten kunnen proeven.

Aan het einde van de maaltijd was er nog tijd om een rondleiding te geven aan mensen die hier nog niet eerder waren geweest. Er werden twee groepjes gevormd en een seminarist gaf de rondleiding. De rest van de groep bleef gezellig natafelen, waarna we rustig begonnen met opruimen.

We zijn God enorm dankbaar voor deze gezegende dag. Ik had van tevoren niet kunnen bedenken hoe mooi het zou zijn om dit samen met familie en vrienden te mogen beleven. Wat mij betreft mogen we dit elk jaar doen.

Misintenties

Het is mogelijk heilige Missen te laten lezen in het seminarie te Heiloo. De misstipendia komen ten goede aan de priesteropleiding. Voor iedere intentie wordt voor zover mogelijk een aparte H. Mis gelezen. We kunnen niet garanderen dat de Mis gelezen wordt op de dag die u aangeeft, al doen we daar wel ons best voor. Richtbedrag voor de stipendia is € 10. U kunt het bedrag overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie o.v.v. misintentie. De misintenties kunt u sturen naar rector J.C.J. de Wit, Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo.

Bidt u mee om roepingen?

Het Grootseminarie nodigt u uit om de priesteropleiding te ondersteunen en deel te nemen aan de gebedskring van de opleiding. Wilt u meedoen? Geef u dan op als lid. Het verplicht u tot niets, behalve tot gebed. U ontvangt dan de gebedskaart thuis en met enige regelmaat het Willibrordmagazine, met informatie over het seminarie. Ook wordt u uitgenodigd voor de jaarlijks terugkerende gebedsdag. U kunt zich opgeven met onderstaande antwoordstrook. Bij voorbaat dank voor uw gebed.

Uw steun aan Het Grootseminarie

Bent u ook bereid de opleiding en vorming van nieuwe priesters financieel te ondersteunen? Uw gift is zeer welkom. U kunt uw gift overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie. Bij voorbaat hartelijk dank. Voor giften vanuit het buitenland heeft u de volgende bankcode (BIC) nodig: INGBNL2A

Zomerretraite voor priesters, diakens en pastoraal werkers te Thorn, Limburg

Zondag 20 juli t/m zaterdag 26 juli 2025

In de zomer van 2025 wordt een mooie retraite gehouden onder leiding van pater M. Lindeijer sj. Het thema van de retraite is 'Hoop doet leven!' Geïnspireerd door de paus gaat u op geestelijke pelgrimstocht, samen met inspirerende personen als Willibrord en Titus Brandsma, die vanuit hun hoop de Kerk in Nederland hebben opgebouwd. De data zijn zo gekozen dat u geen vervanging hoeft te regelen voor de weekendvieringen. Opgave en meer info via de website van de foyer in Thorn, foyer-thorn.nl. Richtprijzen zijn € 310 / € 335, afhankelijk van de kamer. U bent van harte uitgenodigd.

Buro **Marcel van der Lubbe**

Voor al uw financiële zaken
mvdlubbe@planet.nl
of kijk op **www.mvdl.eu**
Telefonische info:
06 5473 2032

JA, **ik wil graag meebidden om (nieuwe) priesterroepingen en word lid van de gebedskring.**

Dhr/Mevr.: .....

Straat & huisnummer: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

Telefoon: .....

E-mail: .....

Deze strook kunt u opsturen naar: **Grootseminarie St. Willibrord, Antwoordnummer 85131, 1850 VA Heiloo.**
U kunt zich ook telefonisch opgeven via 072-505 1073 of e-mailen naar info@willibrordseminarie.nl

Colofon

issn 1875-550x

Uitgave • Grootseminarie St. Willibrord van het RK bisdom Haarlem-Amsterdam, gevestigd te Heiloo (voorheen bekend als De Tiltenberg in Vogelenzang).

Redactie • Christian Caberoy, Pieter Klaver, Richard Numan en Nico Vennik

Grafisch ontwerp • Impulsar
Druk • Vanderperk Groep
Oplage • 3.800

Contact • Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo
T 072-505 1288

info@willibrordseminarie.nl
www.willibrordseminarie.nl

Giften • Giften zijn van harte welkom op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie.
ANBI / RSIN-nummer: 824 10 8000

©2025 Het Grootseminarie

Wilt u artikelen overnemen?
Neem dan contact op met Pieter Klaver, pklaver@willibrordseminarie.nl

Een Kerk die luistert en liefheeft

Vernieuwing volgens paus Leo XIV

Paus Leo XIV heeft in de eerste tien dagen van zijn pontificaat frisse en inspirerende woorden gesproken over hoe het kerkelijk leven in onze tijd vernieuwd kan worden. In navolging van zijn voorganger paus Franciscus roept hij op tot een Kerk die gastvrij, missionair en betrokken is

Door Melle Punter

Sinds zijn verkiezing tot paus op 8 mei 2025 spreekt paus Leo XIV geregeld over de vernieuwing van de Kerk. Hij bedoelt daarmee geen oppervlakkige verandering, maar een diepe vernieuwing van hart en houding – bij leiders én gelovigen. Zijn woorden zijn eenvoudig en duidelijk, en hij verwijst vaak naar Jezus als het voorbeeld dat we moeten volgen. Volgens paus Leo is de Kerk niet op zichzelf gericht, maar moet zij naar buiten treden, naar de wereld toe. In zijn homilie op 18 mei zei hij: *"...de Kerk van Rome presideert in de liefde en haar ware gezag is de liefde van Christus. Het gaat nooit om het overmeesteren van anderen door middel van religieuze propaganda of macht. Het gaat altijd en alleen om liefhebben zoals Jezus heeft gedaan"* (Homilie 18 mei 2025). De paus wil dus een Kerk die niet heerst, maar dient.

Een belangrijk punt is dat de Kerk luistert – niet alleen naar God, maar ook naar mensen. Paus Leo zei hierover: *"En ik denk dat het voor ons allemaal belangrijk is om meer te leren luisteren, de dialoog aan te gaan. Eerst en vooral met de Heer: luister altijd naar het Woord van God. Luister vervolgens ook naar anderen, (...) zonder de deuren te sluiten en te denken dat wij alle waarheid in pacht hebben en dat niemand anders ons iets kan vertellen"* (Homilie 11 mei 2025). Daarmee benadrukt hij dat echte verandering begint bij openheid.

Paus Leo spreekt ook over het belang van samen onderweg zijn, als een gemeenschap die naar elkaar luistert. In zijn toespraak tot de kardinalen noemde hij expliciet de groei in collegialiteit en synodaliteit (Toespraak 10 mei 2025). Dat betekent: samen beslissingen nemen, niet alleen van bovenaf, maar met elkaar en met respect voor ieders eigen zending en verantwoordelijkheid. De paus noemt verder de armen en jongeren als mensen die we niet mogen vergeten. Hij zei: *"[De armen] zijn een schat voor de Kerk"* en *"Ik roep jullie op om de stem van de armen gehoord te laten worden"* (Toespraak 17 mei 2025). Ook over jongeren is hij duidelijk: *"De Kerk heeft hen hard nodig!"* (Regina Caeli 11 mei 2025). Hij roept ons op om jongeren een voorbeeld te geven dat hen aanspreekt. Een ander belangrijk aspect is eenvoud en nederigheid bij wie leiding geeft. Paus Leo zegt: *"(...) Petrus moet de kudde weiden zonder ooit toe te geven aan de verleiding om een alleenheerser te zijn en te heersen over degenen die aan hem zijn toevertrouwd (vgl. 1 Petr. 5:3). Integendeel, hij is geroepen om het geloof van zijn broeders en zusters te bedienen en om aan hun zijde te wandelen (...)"* (Homilie 18 mei 2025). Dat is dus volgens hem de manier waarop bisschoppen en priesters hun taak moeten uitoefenen: niet als dictators, maar als begeleiders.

Tenslotte wijst de paus op het belang van gebed en heiligheid. De echte kracht van de Kerk ligt volgens hem niet in geld of gebouwen, maar in de geloofsgetuigenis van gewone mensen. Hij zei: *"opdat [de Kerk] steeds meer uitgroeit tot een stad op een heuvel (vgl. Openb. 21, 10), (...) niet zozeer door de (...) grootsheid van haar gebouwen (...) maar veeleer door de heiligheid van haar leden"* (Homilie 9 mei 2025).

FEEST MARIA TENHEMELOPNEMING

VIERT U MET ONS MEE?

VRIJDAG 15 AUGUSTUS 2025

HEILOO

"Als ge **mij** gaat **eren**, zal de **wind** gaan **keren**."

RETRAITES ONZE LIEVE VROUW TER NOOD

Tot rust komen bij de Bron
28 - 31 augustus

Midweek Retraite over Thérèse van Lisieux
29 sept - 2 okt

Adventsretraite rond Maria
6 - 9 december

Geestelijke oefeningen van Ignatius
30 april - 4 mei
23 - 26 oktober
13 - 16 november

Meer info: www.olvternood.nl | telnr. 072 - 505 1288

Het Heilig Hart van Jezus

De afgelopen tijd heeft de Kerk met hoop en vreugde het pontificaat verwelkomd van paus Leo XIV. Tegelijkertijd kunnen we met dankbaarheid terugkijken op de nalatenschap van zijn voorganger.

Door pater Ward Biemans

Op vrijdag 27 juni viert de Kerk het hoogfeest van het Heilig Hart van Jezus. Paus Franciscus' vierde encycliek, *Dilexit Nos* ('Hij heeft ons liefgehad'), gepubliceerd in 2024, verkent de menselijke en goddelijke liefde van het Heilig Hart van Jezus Christus. De encycliek roept op tot een hernieuwde focus op het 'hart' als het centrum van liefde en tederheid in een wereld die wordt gekenmerkt door oppervlakkigheid en consumentisme. In de eerste hoofdstukken benadrukt Franciscus het belang van het hart als symbool van de diepste kern van de menselijke persoon. In een tijdperk waarin mensen worden overspoeld door technologie en een hectische levensstijl is het essentieel, zo stelt hij, om terug te keren naar het hart om authenticiteit en ware liefde te hervinden. Hij waarschuwt dat (kerk)gemeenschappen en pastores die gevangen zijn in efficiencydenken en wereldse projecten of juist in een onlichamelijke spiritualiteit het risico lopen de vreugde van het dienen en het enthousiasme voor de missie te verliezen. Franciscus reflecteert op de daden en woorden van Jezus als uitingen van zijn liefde voor de mensheid. Hij merkt op dat de gebaren van Jezus, zoals het genezen van zieken en het vergeven van zonden, voortkomen uit een diep mededogen en liefde. De encycliek verwijst onder meer naar de verschijningen van Christus aan de heilige Margaretha Maria Alacoque in 1673 en werkt uit hoe deze openbaringen de onmetelijke liefde van Christus voor de mensheid tonen, ondanks de wonden die door menselijke zonden zijn toegebracht. Franciscus roept op tot een hernieuwde devotie tot het Heilig Hart als middel om de liefde van Christus te ervaren en te verspreiden. Hij benadrukt het belang van de Eucharistie en van Aanbidding waarin deze liefde op een bijzondere wijze kan worden ervaren. Hij stelt dat het Hart van Christus een echt symbool is van de bron van waaruit de redding vloeit voor heel de mensheid. In de laatste hoofdstukken bespreekt paus Franciscus het begrip 'eerherstel' aan het Hart van Christus. Hij legt uit dat zonden niet alleen individuele gevolgen hebben, maar ook sociale structuren van zonde creëren die de samenleving vervormen. Hij roept op tot bekering en actieve betrokkenheid bij het herstellen van het sociale weefsel door liefde en gerechtigheid. Het ware eerherstel, zo stelt hij, houdt in dat men samenwerkt met Christus door een herstel van goedheid en schoonheid, zelfs te midden van ruïnes veroorzaakt door haat en geweld. In de encycliek roept Franciscus op tot een oprecht berouw en een leven dat openstaat voor anderen en voor God. Hij benadrukt dat alleen met een oprecht hart ware gemeenschap met anderen en met God kan worden ervaren. Het lijden van Christus herhaalt zich immers in iedere tijd, want als mensen hun geloof verliezen, is het alsof Christus opnieuw gekruisigd wordt (Hebr. 6,6). De encycliek nodigt uit om Jezus' liefde in al haar dimensies te herontdekken en geïnspireerd door zijn voorbeeld solidair te leven met empathie en een houding van dienstbaarheid. Met *Dilexit Nos* biedt paus Franciscus een diepgaande reflectie op de liefde van Christus en de relevantie ervan in de hedendaagse wereld. Hij nodigt gelovigen uit om deze liefde te omarmen en te verspreiden en zo bij te dragen aan een meer liefdevolle en rechtvaardige samenleving.

Heilig-Hartbeeld, St.-Jozefkerk, Cardiff

De encycliek Dilexit Nos is digitaal beschikbaar en binnenkort ook in gedrukte vorm te bestellen via rkkerk.nl

Hart voor de Eucharistie

De heer Walter Jägers is 53 jaar en woont in Bussum. Hij groeit op in Hilversum als oudste in een gezin van drie kinderen. Het katholieke geloof maakt in zijn jeugd de nodige indruk op hem, in het bijzonder door het contact met zijn drie heerooms.

Door Pieter Klaver

"Bij ons thuis in Hilversum deden we weinig met het geloof. Wel zat ik op een katholieke school. Ik ben als baby gedoopt en heb ook de 1e communie en het vormsel ontvangen. Mijn vader kwam zelf uit een heel katholiek gezin. Hij had drie halfbroers die pater zijn geworden. Bij familiereünies vroeger zag ik mijn heerooms dikwijls en zo kreeg ik een positieve indruk van het katholieke geloof. Het zal pas zo rond mijn 18e zijn geweest dat ik besloot om wekelijks naar de kerk te gaan. Op een gegeven moment lukte dat echter niet meer. Mijn oma had veel hulp nodig en zo ging ik wekelijks naar mijn oma op zondag. Wel keken we dan

samen naar het programma 'Nederland zingt' van de EO. Ik heb een jongere broer en een jongere zus. Ik ben de enige uit mijn gezin die tegenwoordig naar de kerk gaat. Na mijn middelbare school heb ik de MEAO gedaan. Uiteindelijk ben ik in de catering terecht gekomen. Dit werk doe ik nog steeds. Mijn huidige werk is op de Zuidas in Amsterdam. Daarnaast ben ik heel actief bij een Jeu-de-boulesvereniging. Daar help ik veel met bardiensten en bij de inkoop."

Bidden en werken

"Een tijd geleden werd ik uitgenodigd om mee te doen met een Alpha-cursus om het katholieke geloof beter te leren kennen. Dat heeft me veel verdieping gebracht. Ook in de kerk doe ik veel vrijwilligerswerk. Ik ben verbonden aan twee kerken, de Mariakerk in Bussum en de Onze-Lieve-Vrouw - Verrijzeniskerk in Hilversum. In Bussum was ik lange tijd collectant en tegenwoordig koster. In Hilversum ben ik koster, acoliet en lector. Het ondersteunen van de liturgie doe ik heel graag. De priester doet precies dit wat mij ter harte gaat: het voorgaan in de wekelijkse Eucharistieviering. Het geloof betekent voor mij bidden én werken. Beiden zijn belangrijk! Elke ochtend begin ik met stil gebed. Zaken zoals TV kijken en sociale media gebruiken doe ik niet. Ik heb er eigenlijk ook helemaal geen tijd voor."

Verbondenheid en vertrouwen

"De priesteropleiding ligt mij zeer na aan het hart en wil ik daarom graag ondersteunen. Doordat ik zelf koster en acoliet ben, weet ik dat de Eucharistie veel praktische ondersteuning vereist, maar daarnaast ook veel theologische kennis. Daartoe moeten de seminaristen worden toegerust op het Grootseminarie. Het Willibrordmagazine lees ik altijd met grote belangstelling. Ik heb zelf meermaals een priesterwijding bijgewoond. Dit zijn zeer inspirerende gelegenheden, waarbij de werking van de Heilige Geest tot uitdrukking komt. Priesters zijn voor de toekomst van groot belang. Ik ondersteun elk jaar de opleiding financieel. Met een periodieke schenkingsovereenkomst is dat belastingaftrekbaar. Met regelmaat bid ik het gebed om roepingen, vaak voorafgaand in een viering die ik mede mag ondersteunen. Als het enigszins kan probeer ik de jaarlijkse gebedsdag bij te wonen. Ik vind het bijzonder om de priesterstudenten voor wie ik bid daadwerkelijk te ontmoeten. Gebed geeft bovendien verbondenheid en vertrouwen, uitgedragen en voorgeleefd door onze Moeder Maria."

Wilt u lid worden van de gebedskring? Het lidmaatschap is geheel gratis!
Op pagina 8 vindt u meer informatie en een invulstrook om u op te geven.